

fer det fremdeles for at være en Pligt for en Regjering, naar en Situation ubivfler sig saaledes, at det, som vi Alle saa inderlig ønske at undgaa, maasse kan blive uundgaaeligt (Stemmer: Hør, hør!), da at udtale dette klart. Jeg skal ikke spørge noget Ord til, hvad jeg nu har sagt. Der- som de Herrer ville forstaa mig rigtig, saa anser jeg det for unyttigt; hvis de Herrer ikke ville op- tage mine Ord i god Mening, saa vil det dog være overflødig at sige Mere.

N. Andersen: De Udtalelser, vi nu hørte af den høitærede Justitsminister, gjorde det Indtryk paa mig, at de egentlig gik ud paa noget at ud- slette Indtrykket af, hvad den høitærede Confeils- præsident udtalte i Begyndelsen af Mødet. Jeg veed ikke, om jeg har forstaaet Meningen rigtig, men jeg vil sige, at jeg tror ogsaa, det vilde være rigtigt, om der blev gjort noget i den Henseende; thi den høitærede Confeilspræsidents Udtalelser for- stod jeg ikke anderledes end, at Regjeringen var fattet paa, dersom der ikke kunde opnaas Enighed om Lønnings spørgsmaalet mellem de to Thing, da at give en provisorisk Finantslov, uden at have den bevilget af Rigsdagen; thi der blev netop lagt særlig Vægt paa de skjæbnesvangre Følger, dette kunde have. Jeg tror, det vilde være af største Betydning, om det, inden dette Møde blev sluttet, kunde blive oplæret, at det ikke har været Regjeringens Mening; det behøver ikke nødvendig- vis at have været dens Mening, men hvad skal saa de „skjæbnesvangre Følger“ da sige? Der vil forhaabentlig — hvad der saa end maatte ske — dog kunne bevilges en Forlængelse af den forelø- bige Bevilling, som alt er given, saa selv om der ikke skulde kunne opnaas Enighed mellem dette Thing og det andet Thing, og Regjeringen maatte finde det forstandigt og hensigtsmæssigt at opløse dette Thing, vil der dog forhaabentlig kunne træf- fes saadanne Foranstaltninger, at det ikke bliver fornødent at give en provisorisk Finantslov uden at have den bevilget af Rigsdagen. Men der var endnu i den høitærede Justitsministers Fore- drag en Uttring, som lod nogen Tvivl tilbage for mig, idet jeg nemlig forstod den saaledes, at Me- ningen var den, at det dog kunde blive nødvendigt at gribe til dette Strid. Jeg tør ikke paastaa, at det var Meningen; men jeg vilde gjerne være vis paa, at det ikke var Meningen; thi det forekommer mig ikke, at den Nødvendighed kan indtræde for Regjeringen; Regjeringen har jo, hvis den ikke skulde kunne faae en foreløbig Bevilling, dog ialtfald den Udvei at trække sig tilbage (Hør, hør!), og det vilde jeg under de forhaandenværende Omstændigheder anse for heldigere, end om den skulde gribe til at udstede en provisorisk Finantslov. — Jeg ønskede der- næst at udtale nogle Bemærkninger, der ere fremkomne fra de ærede Medlemmer for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ankjer) og Rjøbenhavns

5te Valgkreds (Wille). De Herrer synes ikke at lægge saa megen Vægt paa Realiteten af det Strid, som her er gjort, som paa de moralske Følger heraf; de synes særlig at beklage, at en Del af os nu har opgivet den Kamp mod Flertallet, som vi hidtil have ført. Men have de Herrer da ikke forstaaet, hvorfor vi kæmpe? Have de ikke forstaaet, at vi ikke kæmpe for Kampen, men for Maalets Skyld, og at det, vi kæmpe for, er at bringe Flertallet til at indse, at det maa begrendse sig, hvis det ikke vil risikere inden kort Tid at miste sin Magt. Naar Flertallet kommer til os og opgiver Mod- standen mod de Punkter, som vi anse for de vigtigste, vilde det efter vor Opfattelse være en Pligtforømmelse af os, om vi ikke støttede dem i deres Bestræbelser. Hvad er Realiteten af det, vi strides om i dette Dieblis? Naar man bort- tager det hele Net af Forhandlinger, som man har spundet sig ind i paa de forskjellige Steder, saa er det nøgne Spørgsmaal dette: Skal der gives ekstraordinært Lønningstillæg for Embeds- mænd med mellem 3200 og 8000 Kr.? Og tror Regjeringen at kunne tage en Opløsning paa det Spørgsmaal? Vi Andre ere ikke bange for at gaa til Opløsning hverken paa dette eller noget andet Spørgsmaal. Vor sociale Stil- ling er saaledes, at vi ikke personlig kulture ved at være her, vi kunne saaledes tage denne Ting meget rolig; men vi kunne ikke paatage os at overbevise Befolkningen om, hvad vi ikke selv ere overbeviste om. Jeg vil tilføje, at jeg ligesaavel som forskjellige Andre kunde være gaade med til at gaa noget høiere med Lønnings- tillægene, end her er foreslaaet, men man kan ikke altid faae sat igjennem, hvad man selv ønsker; man maa ved Forhandling med mange Personer ogsaa tage Hensyn til, hvad Andre mene, man maa slaa af i sine Fordringer, naar man over- hovedet vil opnaa Noget.

Ordføreren (Berg): Med Hensyn til de foreliggende Vndringsforslag, da antager jeg ikke, det er fornødent at gaa nærmere ind paa at give Oplysningerne angaaende dem. Det tidligere Flertals Stilling med Hensyn til disse Spørgs- maal er vistnok tydelig fremgaaet af mine tidligere Uttringer, og hvad forøvrigt angaar de Forhand- linger, som have fundet Sted med de Medlemmer af det tidligere Mindretal, der nu have forenet sig med det tidligere Flertal, da forekommer det mig, at det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scaverius) klart og tydeligt har frem- hævet, hvilke Beveeggrunde der har ledet Mindre- tallet til i denne Sag at være med til at danne et større Flertal i Finantsudvalget. Med Hensyn til det ærede Medlems og hans Venners Stilling overfor Regjeringen angaaende Spørgsmaalet om Lønningsstillægget, da er dette Noget, som jeg ikke skal indlade mig paa. Det er en Sag, som